

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)
Stockholm

SPANINGSUPPSLAG
I grövre brottmål

07 Avsnitt E	08 Löpande nr 107
09 Plats för förturstämpel	

02 Arbetsenhet

KK 1

03 Uppgiftsmottagare

Monica Andersson

04 telefon

05 datum

86-03-01

06 klockan

09.20

10 Brott med vilket uppslaget hör samman

Palme

11 Spaningsuppslaget lämnat

vid personligt besök

per telefon

per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Morelius, Knut INGE Börje

| F-år | -mån | -dag | -nr

54 07 08 5074

13 Yrke/titel

musiklärare

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

Kubbegatan 34, 123 54 Farsta, tfn 64 19 13

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

Komm. musikskolan.

16 Uppslaget avser

misstänkt person

fordon

17 Händelse (kort rubricering t ex laktagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

gods

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelsestid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordonets reg nr, fabrikat, typ, åramodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

Morelius uppger att han satt i sin bil på Tunnelgatan strax efter korsningen med Olofsgatan. Han fästmö hade gått till poäten och han satt och väntade på henne. Han ser två personer komma gående på trottoaren på Sjevägen östra del i riktning mot Sergels torg. Han ser sedan en man komma upp bredvid dessa båda personer bakifrån. Strax efter hörde han två skott gå av och såg hur det blixtrade till och en människa föll omkull. Den man som kommit ifatt de andra två sprang sedan Tunnelgatan österut. Han hörde sedan hur kvinnan skrek och en taxi svängde upp framför dem.

Beträffande mannen uppger Morelius att han ej såg mannens ansikte, men att han var iklädd en mörk rock, längre än jacka, mörk mössa och att han var långre än de andra två personerna. Genom hans sätt att röra sig fick Morelius en känsla av att mannen var 30-40 år.

Beträffande tidpunkten uppger Morelius att på fästmöns kvitto från posten står det 23.18. Fästmöns namn är Helena Lähde, tfn 87 52 09 och arb. 37 25 60.

Domus, Vällingby. *F, antr. / Ulla*

Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

kan anknyta till uppslag nr

20 Tagit del **460301**

Spaningschef
signatur

Bitr spaningschef
Signatur

Registrator
Signatur

21

anknyter till uppslag nr

AI

22 Registrerat:
Signatur

23 Ärendet tilldelat

| datum

| signatur

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

Med feta linjer avgränsade avsnitt ifylls ej av uppgiftsmottagaren

Ex 1: Till originalpärm (i nr-följ)

Protokoll fört vid förhör med
musikläraren Knut Inge Börje
Morelius, född 540708-5078,
hållet fredagen den 14/3 1986
på KKI med början klockan 10.30.
Förhørsledare krinsp Lars Borgström.
Förhörsvittne ej tillgängligt.

Morelius hörs i förundersökningen för mord mot Olof Palme.

F= förhørsledaren

M= Morelius

- F: Nu vill jag att du berättar dina iakttagelser från platsen Tunnelgatan - Sveavägen där du enligt inkommet tips då skulle ha suttit i en bil. Vad är det för bil du har?
- M: Det är en Opel Rekord -73:a.
- F: Och färgen?
- M: Den är gul, mörkt gul.
- F: Var exakt stod bilen då?
- M: Jag stod på andra sidan Sveavägen från mordplatsen sett. Jag stod alltså vänd mot makarna Palme så att säga.
- F: Hur nära Sveavägen stod bilen, hur långt fram mot...
- M: Ja cirka, jag stod så att jag skulle precis bara stanna så att jag stod så att, som jag uppfattade det, så slog lysena om flera gånger. Jag stod väl antagligen på något utav de här avkännarna i marken för lysena.
- F: Väldigt nära Sveavägen alltså?
- M: 5 meter meter från själva rödlysena på Tunnelgatan.
- F: Din fästmö hade ett ärende till bankomaten?
- M: Hon skulle till bankomaten så hon stod vid bankomaten.
- F: Hur, vilka personer var ni i bilen?
- M: När vi kom, vi var fyra stycken från början, jag släppte av vid bankomaten tre personer som precis när det smällde, så var de på väg in i bilen. De hann aldrig uppfatta riktigt vad som skedde.

- F: Jag har fått namn här av en flicka som heter Susanne Larsson. Hon påstår att hon var med i bilen när det hände?
- M: Hon var med i bilen ja.
- F: Menar du att alla de här tre passagerarna var ute ur bilen när det hände?
- M: Nej, de var väl, där är jag lite osäker, jag tror, om de precis hade satt sig ner i baksätet, för de hämtade också nämligen pengar i bankomaten.
- F: Grabben också?
- M: Nej, han var väl, jag vet inte om han hämtade pengar i bankomaten, men han var i alla fall med vid bankomaten.
- F: Hur pass långt är det från bilen till bankomaten?
- M: Det är ju på andra sidan Tunnelgatan.
- F: Hur många meter?
- M: Vad kan det vara, uppskattningsvis tio - tolv meter, femton på sin höjd.
- F: Nu skall vi höra då, vad är det du uppfattar när, om det här själva brottet? Det första du uppfattar?
- M: Jag sitter, jag ser en kille som står, det går folk som, alltså på andra sidan Sveavägen från mig sett, går ner mot Wennergrens Center. Det kan ha varit, fem, sex, sju personer som går ner mot Wennergrens Center, så kommer det två personer, varav den ena går något före, och som jag uppfattade det så var det en kvinna. Sen kommer det upp en man, nu efteråt så, han stod alltså vid, om det är ett skyltfönster, eller mot väggen redan när den här andra gruppen som kom uppifrån Kungsgatan sett gående, när de hade gått förbi och kvinnan och mannen kommer gående då går han ut bakom, och som jag uppfattade det så tog han, men där är jag osäker, men jag uppfattade det som han tog tag i axeln på honom eller på något sätt. Jag uppfattade det som att nu händer någonting. Jag trodde att det skulle bli bråk, jag fick en sån här underlig känsla. Sen small det bara två skott. Han som sköt, efter skotten så tog han ner handen lugnt och fint, tog ett par steg bakåt och kvinnan hon vände sig om och ropade. Då rör han sig lugnt och försiktigt, backar han och vänder sig om och går och tittar ett par

gångar, sen så försvinner han och joggar bort. Han rusar inte.

F: Det står i ditt första meddelande, eller uppslaget vi har fått, att du ser en eldflamma?

M: Ja jag ser två stycken, det blixtrar ju till, det blixtrade till och jag hör två knallar.

F: Hur ser blixtrarna ut då, eldflammorna?

M: Jag förstod ju direkt att han sköt, jag trodde att det var...

F: Men hur långa är själva eldsflammorna?

M: Det törs jag nog inte svara på. Jag har ältrat det här fram och tillbaka.

F: Vi skall återgå här precis, den här mannen nu som skulle vara gärningsman, vad har du för uppfattning om från vilket håll, var kom han ifrån?

M: Han stod på Sveavägen. Han stod vid kåken hörnan Sveavägen - Tunnelgatan. Han kom inte från Sveavägen, utan jag uppfattade honom som att han stod där. Jag är inte helt säker på den uppgiften, men jag uppfattade det som att han kom, han stod där redan när jag satt i bilen, och när paret kom så gick han ut från väggen och gick upp bakom. Jag uppfattade som att han stod, nu efteråt så uppfattar jag det som att han måste ha stått och väntat.

F: De andra två som du har talat om här som du såg komma uppifrån?

M: Det var alltså ett, det var ett sällskap på fem, sex, sju personer, de gick, fortsatte ju ner mot Wennergrens Center eller vad det heter.

F: Var var de någonstans när det här hände då?

M: De måste ha hunnit, jag törs inte svara på det, men tio, femton meter ifrån.

F: Vad gjorde de efter?

M: Det törs jag inte svara på för jag försökte att hålla ögonen på den killen som sköt. Han rörde sig så, så lugnt så att, som jag uppfattar det, släpper jag honom nu med ögonen då kommer jag aldrig att kunna uppfatta honom något mer. Sen så kom det, det var en taxi som

körde runt direkt, så kom en tjej springande, en ung tjej, hon hade ingen jacka på sig, sen så bara strömmar det till folk.

F: Är det någon person här i det här ögonblicket när det händer som lämnar platsen, som du ser lämnar platsen åt något håll?

M: Ja killen som sköt.

F: Ingen annan?

M: Jag försökte så, min känsla var att när jag såg honom sakta dra sig undan så tänkte jag, släpper jag honom med ögonen då ser jag inte vart han tar vägen. Det gick så fruktansvärt....

F: Vi kan ju ta om det här då, själva skottögonblicket då. Du säger att han är framme vid axeln?

M: Som jag uppfattar det från där jag satt så tyckte jag att han mer eller mindre, om han tog på honom eller han tilltalade, för han vände sig om sakta så uppfattade jag, och så small det två skott.

F: Vem var det som vände sig om?

M: Ja mannen i fråga som vart skjuten, det vill säga, som jag fick reda på efteråt, Olof Palme.

F: Du visar här att han vände sig till vänster?

M: Ja som jag uppfattade det vände han sig till vänster, men jag måste ha suttit alltså en sextio meter ifrån. Jag törs inte...

F: Såg du vapnet?

M: Nej, jag såg att han tog upp handen ur fickan och så small det.

F: Vilken ficka då?

M: Höger.

F: Hur mycket såg du utav den här personen ?

M: Väldigt lite, jag såg att han hade en, det var inte en jacka och det var inte en lång rock, och den var mörk. Som jag uppfattade det så var det någon typ av stickad mössa han hade på sig. Det såg ut som en sån där stickad mössa med upp...

F: Om vi börjar med själva personbeskrivningen då. Vilken ålder?

- M: Det är svårt och säga, det törs jag inte svara på. På det avståndet, han kan ha varit mellan 25 - 45 år, men jag skulle tippa när han jaga iväg, jag törs inte svara, säga exakt. Nu har man ju läst så mycket i tidningarna också.
- F: Glöm det. Längden då?
- M: Han var längre än personen han sköt.
- F: Hur mycket längre?
- M: Jag skulle, runt 180 - 185, det är också svårt att säga från det avståndet eftersom jag står alltså i en backe. Jag, det sluttade ju något.
- F: Hur mycket uppskattar du, hur mycket längre än Palme?
- M: Ja 1 dm.
- F: Såg du någon hårfärg?
- M: Nej.
- F: Såg du håret över huvud taget?
- M: Nej.
- F: Inte någonting?
- M: Nej, han hade mössa på sig.
- F: Hur hade han mössan då?
- M: Mössan var nerdragen i skallen, den var nerdragen till öronen alltså som jag uppfattade det, och ner i pannan.
- F: Såg du ansiktet på honom?
- M: Nej det kunde jag inte se på det avståndet.
- F: Ingenting i profil eller?
- M: Jag försökte alltså att, men det gick inte på det avståndet och det var dåligt ljus.
- F: Ingenting av ansiktet om eventuell skäggväxt eller något sånt?
- M: Tyvärr.
- F: Hur, mössan?
- M: Mössan uppfattade jag som en stickad mössa.
- F: Färg?
- M: Mörk.
- F: Vilken färg då?
- M: Jag törs inte svara, mörk, väldigt mörk.
- F: Var det flera färger eller?

- M: Nej, som jag uppfattade det så var den enfärgad, men där är också problem, det var skumt, det var inte dagsljus. Det finns ju gatlysen.
- F: Men vilken typ av mössa?
- M: Det var alltså en stickad mössa, som jag uppfattade det, en grovt stickad mössa som var uppvikt så att säga, lite, hur förklarar man det.
- F: Upprullad?
- M: Upprullad kant, men en bred kant, så uppfattade jag den.
- F: Var det någonting uppe då?
- M: Nej utan den var platt. Jag vet inte om du har sett "Gökboet", filmen, där har, vad heter han skådespelaren, huvudrollsinnehavaren har sån mössa.
- F: Är det en sån typ av mössa?
- M: Ja fast han hade den påsatt på samma sätt som jag uppfattade det, förstår du, mössan nerdragen.
- F: Annan beskrivning på klädseln, om vi tar rocken om det nu var rock. Vad säger du för någonting?
- M: Jag uppfattade det som typ rock, mer täckrock eller ved typ parkas fast det var ingen kapuschong. Den var alltså inte lång, men det var heller ingen jacka utan det var en 3/4 som slutade strax ovanför knäna.
- F: Någon mera beskrivning på rocken?
- M: Nej tyvärr.
- F: Eventuella detaljer på rocken?
- M: Tyvärr, jag satt för långt ifrån.
- F: Inga detaljer på rocken?
- M: Det gick för fort, jag satt för långt ifrån.
- F: Färgen på rocken då?
- M: Ja den var mörk.
- F: Hur mörk?
- M: Jag tror inte att den var svart, den kan ha varit blå, den kan ha varit väldigt mörkt beige. Det är också svårt på grund av ljuset.
- F: Du sa här att det inte var kapuschong?
- M: Jag är osäker, jag tror inte det var en kapuschong, jag uppfatta ingen.
- F: Är det någonting du har, kan du ha blivit påverkad av

tidningar och så av uppgifter?

M: Det kan jag ha blivit.

F: Är det någonting du har läst om klädseln som du tycker är felaktigt eller?

M: Ja vad jag tycker, det reagerade jag på, det var väl på söndagen jag läste att tidningarna påstod att han hade keps, det var någon utav tidningarna. Jag uppfattade det inte som någon keps eller något liknande. Nu kommer jag inte ihåg om det var Aftonbladet eller Expressen eller DN.

F: Det här du säger om kapuschong är det någonting du har läst?

M: Nej.

F: Det har du inte, och du säger liksom spontant här att det var inte kapuschong?

M: Jag såg ingen kapuschong.

F: Såg ingen?

M: Nej, och jag uppfattade ingen kapuschong.

F: Någonting med byxorna?

M: Nej.

F: Hade han någonting på händerna, handskar menar jag?

M: Det såg jag inte.

F: Han tog ett par steg tillbaka, sa du?

M: Han tóg, han gick, efter skottet så tog han ner handen, och tog ett par steg tillbaka, och sen så rörde han sig mot Tunnelgatan lugnt.

F: Hur höll han, i skottögonblicket, hur höll han då vapnet?

M: Som jag uppfattade det så höll han det mot ryggen på....

F: Men hur nära?

M: Väldigt nära som jag uppfattade det.

F: Med en eller två händer?

M: En hand, den andra handen som jag uppfattade höll han i.

F: Samtidigt?

M: Som jag uppfattade det.

F: Det andra skottet då?

M: Jag såg, det blixtrade till två gånger och det small två gånger, det small ordentligt.

- F: Vet du hur han sköt det andra skottet då?
- M: Nej jag är osäker, jag var klart chockad, det var fruktansvärt alltså att se en människa.... jag, det small till. Jag uppfattade det som han sköt honom två gånger. Jag kan inte riktigt sära på dom där delarna för jag...
- F: Hur var kvinnans belägenhet, hur stod hon i förhållande till mannen?
- M: Som jag uppfattade det, jag har försökt dra mig till minnes, försökt att glömma vad tidningarna har skrivit men man blir väldigt färgad av det. Som jag uppfattade det så gick hon något framför honom, eller inte, det var inget större avstånd så att säga. Det kan ha rört sig.....
- F: Hur nära...
- M: Ja de gick nära varandra.
- F: Men gjorde hon någon rörelse i skottögonblicket?
- M: Hon vände sig ju om.
- F: Såg du det?
- M: Om hon vänder sig om direkt i skottögonblicket det törs jag inte svara på, men jag vet att när jag tittade, eller som jag uppfattade får man väl säga, så när jag reagerade på kvinnan så började hon ropa på hjälp. Då var hon vänd mot mannen som jag uppfattade det.
- F: Vapnet med en hand, och sen tar han ett par steg bakåt sa du?
- M: Ja och sen så försvinner han.
- F: Tittar han åt något håll?
- M: Nej han tar ner armen, stoppar sen armen i fickan, tar sig relativt lugnt....
- F: Vilken ficka är det?
- M: Höger fortfarande, höll vapnet i höger hand, på rocken eller jackan och försvinner in på Tunnelgatan och sen...
- F: Gör han någon iakttagelse åt något håll innan?
- M: Nej, han bara försvinner, han bara smälter in i den allmänna förvirringen. Lugnt och fint, han stod bara helt iskallt där och väntade, sköt ner, och sen lugnt och fint bara försvann.

- F: Vad har du för uppfattning om honom?
- M: Det var slakt, han var slaktare, han stod där och vänta, helt iskallt. Han visste att de skulle komma den vägen.
- F: Hur lång tid innan var du observerade honom då. Hur nära var han första gången du ser honom?
- M: Jag står ju alltså på andra sidan Sveavägen, jag hade precis vänt bilen, och det här rör sig om minuter.
- F: Man kan ju gå långt på en minut också.
- M: Men han såg, när jag observerade honom det var strax innan, bara precis sekunderna innan mannen och kvinnan kommer, det vill säga, paret Palme.
- F: Sekunderna innan de möts?
- M: Innan de går förbi honom för han står, som jag uppfattade det, mot väggen, och sen så när de går förbi så kommer han upp bakom.
- F: Nu har du sagt att du såg en grupp personer, kanske fem, som just hade passerat platsen på väg ner mot, åt vänster från ditt håll, var det någon annan i närheten?
- M: Just där var det ganska tomt.
- F: Det var det?
- M: Ja, det var, nej det var ganska tomt.
- F: Det var tomt, inga....
- M: Inte just då.
- F: Vi skall lyssna på bandet här. // Kan du berätta vidare om det är något mer du har iakttagit här?
- M: Nej vad som skedde efter skottet så rusade människor till, det var en taxi som, som jag uppfattade det, stod på så att säga min sida av Sveavägen som svängde runt. Det var en ung kvinna som sprang till och sen började folk komma med en gång.
- F: Men den taxin som svängde runt säger du....
- M: Han stannade, de sprang ut, och de var på platsen. Jag skall vara osäker om, jag skall inte säga säkert att han, jag uppfattade som att han svängde runt Sveavägen och ställde sig, men han kan också ha stått på andra sidan. Jag uppfattade honom bara när han stannade

till och han sprang ur bilen.

F: Fanns det några personer intill din bil, gatukorsningen här?

M: Nej.

F: Vi har ju Olofsgatan i närheten Tunnelgatan?

M: Jag är osäker på var Olofsgatan ligger. Tunnelgatan vet jag...

F: Det är bakom dig det, Olofsgatan om du står där på Tunnelgatan.

M: Jaha.

F: Men är det någonting av personer intill din bit av korsningen som....

M: Nej.

F: Hur pass väl skulle du kunna känna, skulle du kunna känna igen den här personen om du får se honom?

M: Jag tror inte det, jag tror att jag skulle kunna känna igen klädsel och eventuellt längd, men jag tror inte att, jag skulle inte kunna säga att det var han som sköt.

F: Nu skall vi visa några bilder på kläder här. Vi stänger av så länge. //Nu lägger vi fram 7 bilder på kläder av olika slag, då vill jag höra vad du säger om dem.

M: Bild 4:a och 7 om man tar bort kapuschongen på bild 4:a som jag uppfattar det. Bild 7 skulle det kunna vara också, men mer bild 4:a. Som jag uppfattade det så var det en tjockare typ av jacka, men jag kan inte påminna mig någon kapuschong.

F: Är det någon annan typ av jacka än den på bild 4:a som du, du säger en tjockare typ?

M: Nej det skall vara, jag tittar på klädseln här, det är mössan där då som jag reagera mot, eller som jag liksom, för det är inte keps och det är inte hatt. Det är en mössa, det är en stickad mössa.

F: Om du säger typ den jackan, så är det, är det någonting annat?

M: Ja den var knäppt, den var inte öppen.

F: Vi kan ju avsluta där kanske. Kan visa lite på byxor också. Har du sett någonting av byxorna?

M: Nja, jo jag måste ju ha sett, jag kan inte påminna mig,

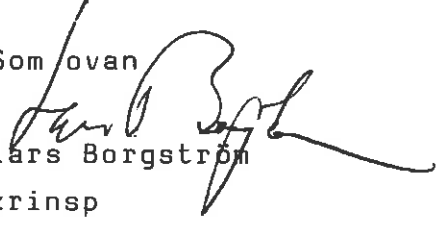
utan det var, nej jag kan inte säga någonting.

F: Men då visar vi inte det. När lämnade du platsen?

M: Jag lämnade platsen precis strax efter polisen hade kommit till platsen, den första polisbilen, då var det mycket folk och jag körde ut Sveavägen mot Sergelstorg.

F: Då avslutar vi förhöret klockan 11.00.

Som ovan

Lars Borgström

krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

/Ulla Persson/

Inge Morelius uppvisar sin personbil BFN 656, senapsgul, mod. -73 Opel Rekord, som han körde enl. ovan.

Morelius bor: Kubbegatan 34, 123 54 Farsta, tel. 08/ 64 19 13, musiklejare och musiker, arbetar hos Kommunala Musikskolan enl. följande, måndagar Stentagsskolan i Akalla
tisdagar Igelbäckskolan Kista
onsdagar Trångsundsskolan
torsdagar Vretskolan Skogås
fredagar ledig.

Protokoll över förhör med Morelius,
Knut Inge Börje, född 540708-5074.
Boende Kubbegatan 34, 123 54 Farsta,
tel: 08/641913. Anställd på Kommunala
Musikskolan.

Förhöret hållet på KK 1 tisdagen den 8
april 1986 med början kl 11.50.

Förhørsledare krinsp Lars Hamrén.

Morelius underrättades om att han skulle höras kompletterande
till tidigare hållna förhör med Morelius.

F= Förhørsledare

M= Morelius

F: Ja, Morelius kan du berätta igen här vad som hände den här
kvällen.

M: Vi hade varit i Gamla Stan och Helena Lähde behövde hämta
ut pengar via bankomat och vi åkte till Postkontoret på
Tunnelgatan. Helena plus de två passagerarna i baksätet
klev ur och jag vände bilen och ställde mig på andra sidan
med nosen mot Sveavägen.

F: Vilken väg kom ni till Tunnelgatan?

M: Vi kom från Gamla Stan så vi kör, jag körde , ja, vad han
heter gatan, heter den Hamngatan förbi Operan och ..

F: Ja, och sedan Sveavägen då?

M: Ja, just det, Sveavägen och förbi Hötorget och svängde ner
vid lysena från Sveavägen ner på Tunnelgatan. När du kommer
här på ditvägen till bankomaten lägger du märke till någonting
då?

M: Nej, ingenting.

F: Ingenting. Är folk i rörelse på stan där eller..?

M: Ja, det är fredagkväll.

F: Är det mycket folk eller..?

M: Nej, inte speciellt. Det var ju sådan där mellantid , det var
väl, jag vet inte , det var relativt mycket folk i rörelse men

2

det var inte mycket folk.

F: Nej. Ser inga folk som står och hänger någonstans som du tänker på då?

M: Nej, inte som jag tänker på då.

F: Nej. Och sedan släpper du av dom vid bankomaten, alla tre då?

M: Alla tre, ja.

F: Sedan vänder du bilen.

M: Sedan vänder jag bilen precis innan refugen. Jag vet inte vad gatan heter..

F: Olofsgatan.

M: Ja, just det. Och kör upp och ställer mig så att jag står precis på den här, jag märker ju att det slår om väldigt snabbt..

F: Står du på

M: Ja, just det. Och jag väntade ju att de skulle komma med en gång så vi kunde sticka, för jag stod ju väldigt dumt. Men det var ju ingen trafik på den gatan och det var inte mycket trafik på Sveavägen heller. Susanne Larsson och Svenne som heter, Sven Rolfart, kliver in och kliver in i bilen och då har jag sett en kille som står, observerat en kille som bredvid skyltfönstret vid den här butiken.

F: När observerade du honom?

M: Ja, ungefär i samma veva som de kliver in i bilen.

F: Varför kommer du att tänka på honom speciellt?

M: Jag sitter ju och tittar, man tittar ju runt.

F: Och var står den här killen någonstans?

M: Han står vid den här butiken, dom har färg..

F: Dekorina?

M: Ja, just det, precis.

F: Var någonstans vid butiken står han?

M: Han står vid ett utav skyltfönstrena. Strax intill, ja, ingången till butiken.

F: Står han till höger eller till vänster om ingången?

M: Till höger om ingången från mig sett.

F: Alltså mellan ingången och Tunnelgatan?

M: Ja, precis.

3

F: Ja, och vad gör han där vid det fönstret?

M: Ja, han står och tittar ut mot Sveavägen. Jag lägger inte märke till honom så där speciellt, inte så att jag sitter och stirrar på honom utan jag lade märke till honom. Och i samma veva så kommer folk gående uppifrån Kungsgatan, gående norr ut på Sveavägen. En fem-sex, kanske sju personer som går neråt, norr.

F: Var det så många som fem, sex, sju?

M: Det är svårt. Det var en samling med människor, det var 5-6 personer, kanske 7. Kanske 5.

F: Kan det ha varit mindre också?

M: Nej, 5 var det alla gånger, jag kan inte säga..

F: Vad var det för personer som kom där?

M: Nej, de kom och gick..

F: Var det äldre människor eller?

M: Nej, jag har fått en känsla .., det har jag faktiskt inte tänkt på, jag har för mig att det var ungdomar. Någonstans mellan 20-30, det är svårt att säga från den platsen.

F: Mm. Var det tjejer eller killar ?

M: Nej, det var väl blandat men jag kan inte säga hur många av varje sort så att säga.

F: Kommer du ihåg någon speciell klädsel på någon av dom här?

M: Nej.

F: Ingenting. Du bara registrerade det som en grupp människor.

M: Det var en grupp människor som gick förbi. I samma veva, när dom hade gått förbi mannen vid skyltfönstret så kommer det två personer, en man och en kvinna. Kvinnan går något framför mannen på innersidan så att säga, gående upp mot Kungsgatan och när de har gått förbi mannen som står vid skyltfönstret då observerar jag att han lämnar skyltfönstret. Och då, jag fick en känsla av att nu händer det någonting så jag vänder mig om och säger någonting om att nu jävlar händer det någonting. Jag fick för mig att han skulle rycka handväskan eller någonting.

F: Har dina kamrater Susanne och killen kommit in i bilen då?

M: Dom har precis stigit in i bilen. De håller på att sätta sig

4

till rätta i baksätet.

F: Men du har hela tiden blicken riktad framåt. Du tittar inte på dina kamrater då..?

M: Inte då, nej. Jag har väl kollat att de kommit in ordentligt..

F: Du har tittat på dom..

M: Jo, men jag hade ändå blicken framåt. Jag kan inte säga exakt, jag vet att jag såg att han lämnade skyltfönstret och gick upp bakom de här människorna. För det var så uppenbart att han var ute efter något.

F: Mm. Men innan dess har alltså den här gruppen med personer passerat korsningen Sveavägen/ Tunnelgatan och passerat den här mannen som du säger i skyltfönstret.

M: Ja.

F: Hur lång tid har förflutit då ungefär? Ett par minuter?

M: Nej. Nej, det kan inte varit så lång tid. Det kan röra sig om , ja ,det är svårt att säga, 10-15 sekunder max.

F: 10-15 sekunder det är ju väldigt kort tid?

M: Ja, men det är också ganska lång tid ändå om du ser till att du hinner ganska långt på tio sekunder om du promenerar. Du springer 60 meter på några sekunder..

F: Jo, det gör jag , men promenerar man i vanlig takt så hinner man inte så långt.

M: Men dom försvann ur blickfånget, jag observerade dom inte.

F: Du observerade dom inte när mannen kommer då.

M: Nej.

F: När du ser paret , ser du dom här då?

M: Ja, dom hade passerat paret.

F: När du observerar paret ser du dom här, det här gänget då, om vi kallar det gäng?

M: Nej.

F: Har dom försvunnit ur ditt blickfång då.

M: Dom hade försvunnit ur mitt blickfång.

F: Ja, det hade dom. Okey. Sedan kommer paret fram, du säger att kvinnan går lite, innerst säger du och lite framför mannen.

M: Jag har för mig att hon gick något framför mannen, ja. Om hon var steget före eller ett och ett halvt steg före, inte långt före mannen utan de hade fortfarande ska vi säga , jag uppfattade

5

som att de gick och pratade med varandra.

F: Ja. Men kvinnan går mellan huskroppen och mannen då?

M: Ja, hon gick på insidan av trottoaren.

F: Ja, okey, vad händer sedan, vad är det du ser sedan?

M: Ja, mannen går vid skyltfönstret, lämnar skyltfönstret och går upp bakom och då, i den vevan så , det såg ut som han var, jag fick för mig att han skulle rycka handväskan eller någonting så jag vänder mig om och till dom i baksätet medan jag fortfarande tittar på vad som händer och säger att nu jävlar händer det något.

F: Men mannen där, han går upp bakom säger du, det ser ut som han ska rycka handväskan eller någonting, går han upp bakom kvinnan?

M: Nej, han går upp bakom mannen. Men när jag märker att han går upp bakom dom då förstår jag att han vill dem någonting. Men jag menar hade dom känt varandra så hade dom hälsat på varandra, förstår du, det var fredagkväll och , jag bara kände på mig att någonting var i görning. Det var bara en känsla jag fick. Han går ju upp bakom mannen, tar som jag uppfattar det med vänsterhanden på axeln på honom och han höjer högerarmen och som jag uppfattar det så smäller två skott i tät följd. Det smäller två gånger och mannen sjunker ihop. Och mördaren då han tar ner armen lugnt och stilla och stoppar handen i fickan. Lugnt och stilla går han , tar han ett steg eller två bakåt och sakta går runt och iakttar, han bara smälter bort och , i den vevan så, min tanke var att försök följa annars tappar jag bort honom. För det var så fruktansvärt, i och med att han hade stoppat handen i fickan så skulle han lika gärna ha kunnat varit en åskådare. Så min tanke var släpp honom inte med blicken , ta reda på vart han tar vägen. Och så for den här dumheten upp i skallen att om man skulle tordas köra tvärs över men sedan , nästa tanke var ju den att fan Jet small ju två skott och killen sjunk ihop. Och jag hade ingen lust och ..

F: Vad gör den här killen sedan?

M: Han sakta drar sig mot Tunnelgatan och lugnt och försiktigt

6

så joggar han därifrån. Han går först lugnt och stilla och sedan joggar han.

F: På vilken sida av Tunnelgatan springer han sedan då?

M: Han springer , som jag uppfattar det så fortsätter han, ja, inte utmed husväggen men ska vi säga på den vänstra halvan från mitt håll sett av Tunnelgatan mot trapporna. Men sedan tappar jag bort honom.

F: Var tappar du bort honom någonstans?

M: Ja, säg att han har kommit in, det är svårt också att avgöra på det avståndet och med det ljuset, men säg kanske 5-6 meter in på Tunnelgatan. Och då, kvinnan är ju väldigt upprörd.

F: Vilka är det kvar på platsen då?

M: Kvinnan.

F: Kvinnan och offret då.

M: Ja, precis.

F: Ser du några fler där framme?

M: Inte just då men det kommer en tjej springande.

F: Du ser inga mer personer efter husväggarna där?

M: Nej, det är tomt.

F: Jag tänker borta vid färgaffären där du sett mannen förut.

M: Det är tomt.

F: Det är tomt, du ser inga.

M: Kvinnan är, kvinnan var själv i det här läget.

F: Mm. Och sedan händer?

M: Sedan, jag har för mig att det kommer en ung tjej springande utan, jag tror inte hon hade någon kapp på sig eller någon överrock utan hon kom väl, jag uppfattade det som att hon kom från någon bil. Hon kommer springande snett från Sveavägen. Jag fattade det som hon satt i någon bil vid rödlyset in mot Tunnelgatan på min sida. Men det törs jag inte svära på. Men hon springer bort dit och sedan börjar ju folk strömma. Det var en taxi som körde över, tvärs över gatan. Som gjorde en u-sväng har jag för mig. Och det var fler bilar . Sedan strömmade folk till. Men jag såg en sak som jag reagerade mot vad jag har läst i tidningen då att det var någon som

7

sprang efter och det kan inte jag påminna mig. Jag har verkligen sökt efter det men jag, och jag försökte följa den här killen med blickan och jag kan inte påminna mig att det var någon som sprang efter.

F: Nehe. Hur beskriver du den här killen då som du säger har stått vid husväggen här och sedan går fram och skjuter?

M: Ja, det var en lång kille. Han var, det är svårt att bestämma längden, säg att han var decimeter, 15 cm längre än mannen han sköt. Han var kraftig. Som jag uppfattade det så hade han stickad mössa på huvudet som var nerdragen på skallen så att skallen var så att säga rundad, mössan stack inte ut. Och att den var uppvikt så man fick den här breda..

F: Var den nerdragen över öronen?

M: Ja, öronen också, ja; den minnesbilden har jag. Det var en grov stickad mössa..

F: Vad var det för färg?

M: Det kan jag inte svara. För ljuset var sådant att det gick liksom inte att , det var svart,grått eller ljust, va..

F: Mm. Såg du några andra fåger på den här mannen?

M: Nej. ..ansiktet såg man inte, det var för långt ifrån.

F: Kläder i övrigt då?

M: Han hade alltså inte, det var inte rock han hade och det var inte en midjejacka men, det påminner, ska vi säga en parkasliknande, sådan där trekvart, slutar strax ovanför knäna, någon decimeter. Ska vi säga en parkas men utan kapuschong, som var knäppt.

F: Färg?

M: Den var mörk.

F: Ja, övrig klädsel, du tänkte inte så långt ner som byxor och till skor och sådant, lade du märke till något sådant?

M: Nej.

F: Du säger att han tog det här offret med vänster hand på axeln.

M: Mm.

F: Gick han runt offret då?

M: Nej, bakifrån. Offrets vänstra axel.

8

- F: Offrets vänstra axel. Hur reagerade offret då?
- M: Vad jag förstod , vad jag minns så han vred väl sig sakta bakåt för att se vad som hände men han kom inte så långt i vridandet så att säga, det small direkt mer eller mindre.
- F: Såg du om han innan det small om han hade den här fria handen i någon ficka..?
- M: Handen var i fickan. Han tog upp, i samma veva som han tog honom på axeln så tog han också upp handen ur fickan.
- F: Såg du om han hade någonting i handen då?
- M: Nej, men jag såg att det blixtrade till. Det var mynningsflammor, klara mynningsflammor.
- F: Ja. Tänkte du på om de var långa de där flammorna?
- M: Jag har försökt att dra mig till minnes men han var väldigt nära inpå, mynningsflammorna ska vi säga , vad kan dom ha varit. Det är svårt att uppskatta från det hållet. Det var lång bit mellan. Om vi säger att dom var 15-20 cm, jag vet inte. Det är svårt att uppskatta avståndet. Men han var väldigt nära.
- F: Mm. Du såg två stycken flammor?
- M: Ja, jag hörde två kraftiga, väldigt kraftiga knallar.
- F: Du hörde två kraftiga knallar, såg du också två kraftiga flammor?
- M: Ja, två flammor såg jag. Men jag uppfattar det som han sköt båda skotten på offret.
- F: I vilken riktning uppfattade du att han hade pistolen, vartåt pekade pipan så att säga?
- M: Snett neråt mot offret.
- F: Snett ner mot offret. Och sedan förlägningen sedan, är det på din sida av gatan eller blir det inåt Tunnelgatan eller ..?
- M: Nej. In, ska vi säga, snett, ja, vänta nu måste jag tänka. De stod ju , det måste bli snett in på Tunnelgatan på andra sidan från där jag stod.
- F: Ja, just det. Den sidan där offret sjönk ner . Och på den sidan på , dess högra sida då eller på vänstra sidan?
- M: Ja, ska vi säga från mitt håll sett mot den högra sidan.
- F: Mm. Vad skulle mannen ha träffat om han inte haft offret framför sig tror du?

- M: Ja, jag kommer inte ihåg vad som ligger där men han hade träffat, jag kommer inte ihåg om det är ett fönster eller en vägg där mellan Det är jäkligt svårt för mig att uppskatta så här långt efteråt. Vi säger att han hade träffat , ja , det är svårt att svara men säg 10-15 meter in på Tunnelgatan.
- F: Mm. I gatan då eller..?
- M: Ja, som jag uppfattar det så hade det gått i backen.
- F: Det hade det gjorts, mm. Men du såg inget vapen?
- M: Nej, jag kunde inte se direkt något vapen.
- F: Och de här smällarna hur uppfattade du dom?
- M: Ja, det var väldigt starka smällar. Och vad jag reagerade på när det small det var det att det där var ingen vanlig pistol.
- F: Mm. Vad grundar du det på?
- M: Det grundar jag på att jag tyckte , jag sköt ju då när jag låg i lumpen, så fick man ju skjuta med både gevär och k-pist och så fick vi skjuta pistol och då fick vi skjuta med Walter och de här gamla Huskvarna och det small inte så.
- F: I förhållande till de smällarna hur var den här smällen då?
- M: Betydligt grövre. Så det var kanonskott. Det hade varit ungefär som att ha kastat in en smällare i bilen, så pass kraftigt var det. Jag hade fönster och dörrar stängda i bilen.
- F: Mm. Och dina passagerare satt inne i bilen..
- M: Dom satt inne i bilen och dörrarna..
- F: Var alla passagerarna inne i bilen då?
- M: Nej. Helena stod vid bankomaten och precis, och hon höll på att slå in sin, slå in sin, vad hon har berättat för mig..
- F: Slog in sin kod där.
- M: Ja, precis när det small.
- F: Ja. Tänkte du på , såg du något annat på din sida så att säga då?
- M: Det var tomt..
- F: På höger sida, du har en tunnelbanenedgång där på höger sida på Sveavägen/Tunnelgatan vet du, precis vid rödlyset där.
- M: Det har jag, ja, just det, på hörnan.
- F: Ja, du såg inga personer där?

10

- M: Nej, det gjorde jag faktiskt inte. Jag uppfattade det som ganska tomt. Även på Tunnelgatan. Däremot hade det, det hade kört förbi en kille och svängt upp mot Kungsgatan på Sveavägen men om det var en minut innan, kör förbi mig alltså. Någon minut innan.
- F: Men det var ingen som stod där eller personer som stod där på din sida så att säga?
- M: Nej, det var tomt.
- F: Och bilar i övrigt framme i korsningen här då?
- M: Jag har för mig att, det stod en taxi vid rödljuset på min sida av Sveavägen. Och det stod en, om det var en taxi eller om det var en privatbil på andra sidan, det törs jag inte svara på. Det stod en bil vid rödljuset på andra sidan och som jag uppfattade det var på väg ner mot Tunnelgatan från Sveavägen sett.
- F: Ja. Så du såg liksom inga , ingen speciell person eller några speciella personer i övrigt än dom här , den här gruppen som vi nu vet var Lisbeth Palme och Olof Palme och ..
- M: Runt om var det tomt.
- F: Det var tom. Och likadant på din sida, inga gående personer där heller eller ståendes.
- M: Nej, inte som jag kunde observera. För i och med att det, min tanke när det smäll det var att jag måste se vart fan han tar vägen.
- F: Mm. Och du såg inga personer heller då i samband med smällen eller strax efter smällen som stod på andra sidan gatan i de här portarna eller någonting sådant, mot huskropparna där?
- M: Nej. Det var tomt runt där. Det var den här gruppen, gänget som du kallar dom som gick ner mot, och sedan var det tomt.
- F: Och det här gänget, du säger här att dom passerade Palme och Lisbeth och den här som stod vid skyltfönstret ca 10-15 sekunder innan det smäller.
- M: Ja.
- F: Är du säker på det? Kan det varit längre tid?
- M: Ja, det kan det ha varit men inte mycket längre, det kan skilja , också svårt att avgöra, vänta, är det inte någon

11

reklampelare lite längre ner.

F: Jo, det är det nog.

M: Kan jag minnas rätt. Är det inte en reklampelare?

F: Jo, jag tror att det är en reklampelare.

M: Jag vet fan inte om de mötte, nej..

F: Mötte de dem där?

M: Ja, kan ha gjort.

F: Är det så du menar?

M: Jag bara fick en känsla av att det var en, jag törs inte svara exakt på det men jag fick bara en känsla av , jag försöker dra mig till minnes fler detaljer. Jag kan inte svara på om det är en efterkonstruktion från min sida eller om jag minns, jag får en känsla av att eventuellt att de kan ha mötts där nere..

F: Du menar att det här gänget kan ha mött..

M: Kan ha mött paret Palme, jag bara fick en känsla..

F: Gänget har passerat den här mannen som står vid färgaffären?

M: Ja, det hade dom gjort.

F: Det har dom gjort. Och sedan kan de eventuellt här mött paret Palme vid reklampelaren?

M: Ja, det är möjligt. Det är möjligt, ja.

F: Det är möjligt. Och du får ihop det här direkt ur dig här nu?

M: Jag bara fick en känsla av, i och med att du sade, du frågade mig när, om jag såg ifall det här gänget då eventuellt, eller om jag frågade mig det själv, jag försöker dra mig till minnes här vad..

F: Jag frågade dig om gänget hade passerat ur ditt synfält?

M: Ja, precis, och jag börjar fundera på när jag uppfattade paret Palme. Jag försöker dra mig till minnes. Nej..

Vänt kassetten.

F: Ja, vi pratade om det här att de eventuellt, är lite osäker på om det eventuellt kan ha varit senare du har sett att paret Palme har mött det här gänget. Kan du, tror du att du kan komma till någon klarhet i det där. Du pratade om den här reklampelaren?

12

- M: Vad jag, jag blir osäker här nu, om paret Palme, jag vet inte hur pass viktigt det är, om dom stötte på det här gänget vid reklampelaren, jag bara..
- F: Du hänger upp dig vid reklampelaren säger du spontant här..
- M: Ja. Det är någonting som ligger i bakhuvudet, som har med den här jävla reklampelaren att göra. Om det kan ha med att dom , jag är lite osäker på exakt var jag såg makarna Palme första gången. Var jag uppmärksammade dom första gången. Om det var, och hur pass långt det här gänget hade kommit när de försvann. Nej, jag törs inte gå in på det mer för jag är väldigt osäker.
- F: Nej, men du säger i alla fall , om vi tar det från början här, när Palme blir skjuten då hade i alla fall det här gänget försvunnit ur ditt synfält.
- M: Ja.
- F: Hur lång tid hade de varit borta ur ditt synfält. Du säger, du har sagt ..
- M: Ja, som jag uppfattar det , det är svårt att uppskatta, men låt oss säga 10-15 sekunder.
- F: Ja . Du säger 10-15 sekunder men du är också samtidigt lite osäker på nu här , du har suttit här och tänkt, omdet verkligen var vid korsningen som du sade från början , ja, eller strax efter korsningen som paret mötte det här gänget eller om det var lite senare vid reklampelaren?
- M: Nej.
- F: Har jag missuppfattat dig?
- M: Ja, nu har du nog missuppfattat mig. Om vi tar det hela från början. Det här gänget gick alltså förbi mannen som stod vid skyltfönstret. Och därefter, vad jag, därefter kom paret Palme. Så gänget var borta ur mitt synfält i och med att han sköt och då hade paret Palme gått förbi det stället där mannen stod vid skyltfönstret.
- F: Ja. Var gänget borta när paret Palme passerade mannen?
- M: Ja. Vad jag försöker dra mig till minnes det var eventuellt var , om, jag fick en känsla av att jag såg att, jag blev osäker eller jag är fortfarande osäker om paret Palme mötte gänget vid den här reklampelaren för helt plötsligt så fick

jag för mig att det stod en reklampelare och någonting, jag är osäker om paret Palme mötte det här gänget eventuellt vid reklampelaren. Jag tänkte jag skulle försöka dra mig till minnet var jag uppfattade paret Palme mer exakt. Men jag har för mig att det var en reklampelare. Jag är väldigt osäker.

F: När du uppfattade det här paret, uppfattade du det som paret som Olof Palme då?

M: Nej, nej.

F: Nej, det gjorde jag inte.

M: Det hade jag ingen aning om före klockan fyra på morgonen, så ringde Rolfart hem till mig.

F: Ja. Var du över på andra sidan gatan någonting sedan?

M: Nej, det var jag inte utan jag satt kvar i bilen och polisen var ju på platsen på nollltid och folk strömmade dit till. Och ambulans kom ju , förstår du, det var så väldigt mycket folk på platsen . Vad jag uppfattade det hela, jag trodde det var någon form av, ja , det var ju en avrättning. Det var slakt, helt iskallt. Det förstod jag med en gång, det var inte någon jävla galning som var ute och sköt vem som helst utan han stod helt klart och väntade och gick upp bakom. Och han tog god tid på sig och var fruktansvärt lugn. Han sprang inte från platsen. Han var inte panikslagen på något jävla sätt utan han var så iskall så det var, han var så fruktansvärt iskall alltså så det, hade jag inte efter att det hade smällt bestämt mig för att hålla honom i blickfånget , jag hade aldrig fattat att det hade skjutits skott utan jag hade trott att någon jäkel hade kastat en smällare och mannen möjligtvis hade ramlat och blivit rädd eller vad som helst.

F: Mm. Hur kom det sig att du fick se den här killen vid skylt-fönstret då?

M: Jag satt och tittade som man gör, inget att göra, väntade på att snabbt få komma hem och få lägga mig och sova.

F: Och under den här tiden som de var ute såg du något mer än den här killen och..

M: Jag observerade honom, känslan var liksom att han stod och väntade på någon , stod där och tittade och dom här människorna gick förbi. Man sitter och tittar..

14

- F: Okey. De här människorna som gick förbi, du kan inte ge mig någon beskrivning på det här gänget. Du säger att det är 5-7 stycken.
- M: Ja, någonstans där emellan.
- F: Så många som 5 det ..
- M: Ja, det är jag nästan, det är jag övertygad om.
- F: Det är du.
- M: Det var ett gäng.
- F: Och det var blandat, tjejer och killar.
- M: ja, det var tjejer också.
- F: Hur verkade dom då? Uppträdde de på något speciellt sätt?
- M: ja, det var ju som jag uppfattade dom var på väg, antingen på väg hem från en fest eller på bio, dom var uppsluppna, det var en glad, de gick och snackade med varandra.
- F: Ja, du hörde inte när de gick och snackade.
- M: Nej, men man såg att de gestikulerade, det var feststämning, det var fredagskväll i Stockholm.
- F: Mm. Ja. Och något mer här har du inte lagt märke till. Du har inte lagt märke till någon som stod på din sida, tillexempel vid tunnelbaneuppgången där.
- M: Nej.
- F: Eller på andra sidan, samma sida så att säga.
- M: Nej.
- F: och inga människor stående vid husliven..
- M: Nej. Runt om var det tomt.
- F: Det var tomt. Ja, är det något mer du har tänkt på här? Så här efteråt. Du har i och för sig matats med en massa uppgifter från tv och tidningar.
- M: Ja, det är framför allt att han var så fruktansvärt iskall. Det var, det var ingenting, det var så jävla uppenbart att det var den mannen han skulle , han skulle slakta, det var inte frågan om , han stod där och väntade, det ..
- F: Mm.
- M: Han visste vem han skulle skjuta ..
- Avbrott för telefonsamtal.
- F: Ja, då fortsätter vi.

15

- M: Han uppträdde så lugnt, han visste exakt vad han skulle göra. Han visste exakt hur han skulle bete sig för att inte en jäkel skulle lägga märke till honom. Det var alltså så iskallt så, ja, det var för jävligt. Jag trodde inte att någon överhuvudtaget kunde vara så iskall.
- F: Nej. Okey. Du har inget mer att tillägga nu i det här läget?
- M: Nej. Tyvärr, jag är ledsen.

Då avslutar vi förhöret kl 12.30.

Stockholm som ovan

Lars Hamrén
Krinsp

I hörbara delar rätt avskrivet intygas:

Ann-Mari Sjööblom
Ann-Mari Sjööblom

01 Polisdistrikt (där uppslaget mottagits)

**SPANINGSUPPSLAG
i grövre brottmål**

07 Avsnitt E	08 Löpande nr 107-C
09 Plats för förturstämpel	

Stockholm

02 Arbetsenhet

KK 1

03 Uppgiftsmottagare

04 telefon

05 datum

06 klockan

Ingvar Kjellvås 08-7694169

87-11-12 12.25

10 Brött med vilket uppslaget hör samman

11 Spaningsuppslaget lämnat

Mordet på Olof Palme

vid personligt besök

per telefon

per brev

12 Uppgiftslämnarens efternamn och alla förnamn (i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

[F-år] -[mån] -[dag] -[nr]

Morelius, Inge

54 07 08 - 5074

13 Yrke/titel

14 Postadress (utdelningsadress och orsadress), telefon bostaden

Segelflygsgatan 15,2tr 122 52 Enskede, tfn 08-7249888

15 Arbetsplats (arbetsgivare, postadress och telefon arbetet)

Sl Bollmora, tfn 08-712 86 01

16 Uppslaget avser

17 Händelse (kort rubricering t ex lakttagelse av person, fordon, gods, skottlossning etc med angivande av tid och plats)

misstänkt person

fordon

Uppföljning av tips E 107 B

gods

18 I sak. (anteckna först känd persons yrke, namn, födelseid, bostad, telefon och arbetsgivare - okänd persons kön, ålder, signalement och klädsel - berört fordonets reg nr, fabrikat, typ, årsmodell, färg m m samt annat gods med noggrann beskrivning. Därefter övriga sakuppgifter med angivande av ev hållpunkter för tider och platser samt bedömning av uppgiftslämnarens trovärdighet och ev sprit- eller narkotikapåverkan)

Han kan inte säga exakta tider när nedanstående händelser inträffade.

När han parkerat bilen mitt emot bankomaten tittade han sig runt omkring. Han såg då hur mördaren kom gående Sveavägen söderut på dess östra gångbana framför en reklampelare som är placerad stax innan korsningen med Tunnelgatan.

Mördaren släntrade fram och ställde sig vid skyltfönstret bredvid ingången till Dekorima.

Efter cirka 15 -30 sekunder kom det ett gäng på 4-7 personer gående Sveavägen norrut. Morelius upptäckte dem stax innan korsningen med Tunnelgatan.

Personerna gick i en klunga och var bra berusade. Han uppfattade dem vara i 25 -40 år och att de var vinterklädda. Någon ytterligare beskrivning kan han inte lämna.

I korsningen mötte gänget två män som gick Sveavägen söderut. Han beskriver männen också vara i 25-40 årsåldern. Någon beskrivning på deras klädsel kan han inte lämna. De två männen fortsatte Sveavägen söderut.

Sedan iakttog han mördaren under cirka 3-4 minuter. Ingen annan person passerade korsningen under denna tid. Under denna iakttagelse var han ensam i bilen, passagerarna var upptagna med att ta utpengar. Då kom Susanne och Sven tillbaka till bilen, i samma stund som de satte sig i bilen utfördes mordet.

Förhöret slut kl 12.40

/ Ingvar Kjellvås,krinsp /

Forts-blad

19 Ovanstående uppslag

kan anknyta till uppslag nr

21 anknyter till uppslag nr

22 Registrerat: Signatur

23 Ärendet tilldelat

| datum

| signatur

20 Taget del

Spaningschef

Signatur

Blitr spaningschef

Signatur

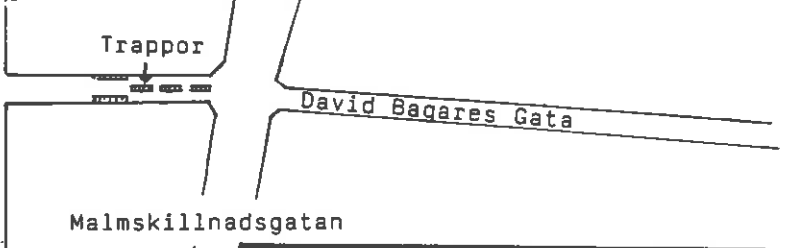
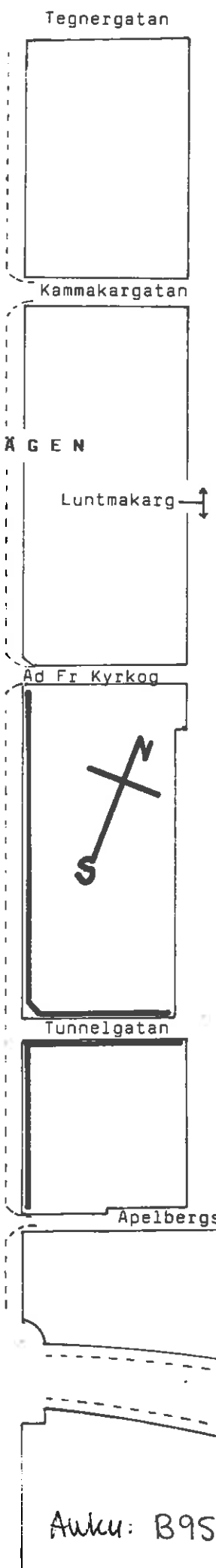
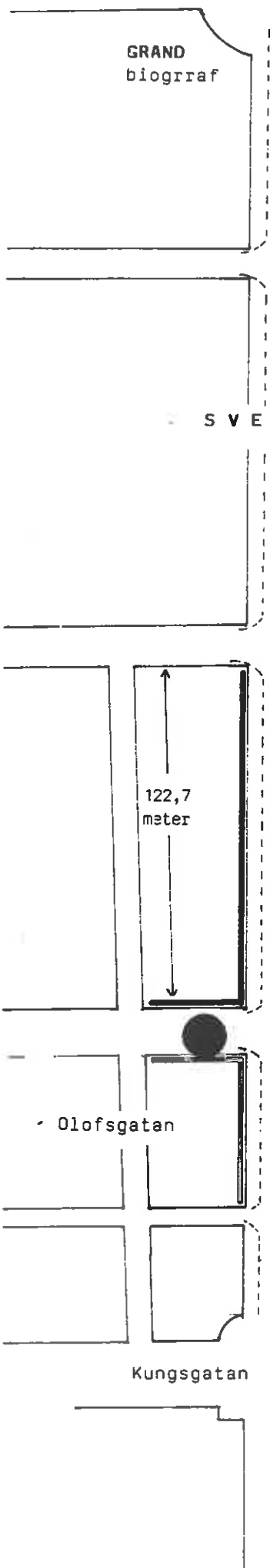
Registrator

Signatur

24 Färdigbearbetat: datum

25 Spanchef: sign

RPS 463.1.1--4. 85-03. 25 000 set. ALLF 400 85 040 Ekonomitryck Blanketten 5172

Malmskillnadsgatan

REKONSTRUKTION
argående mordet på statsminister
OLOF PALME

Skissen visar vittnets plats då
iakttagelserna gjordes.

Skala 1:2000.

Stockholm i tekniska roteln
W. Lange

Auku: B9541

Inge Morelius hade parkerat sin bil på Tunnelgatan, ca 5 meter väster om trafiksignalen, vid Sveavägen. Passagerarna i bilen var vid bankomaten, på andra sidan Tunnelgatan.

Morelius såg en man stå vid skyltfönstret, mellan entrédörren och hörnet vid Tunnelgatan, till butiken Dekorima, Sveavägen 42. Ett par kom gående på den östra trottoaren, Sveavägen söderut. Mannen slöt upp bakom paret. Han lade vänster hand på offrets axel. Hörde höger arm och sköt 2 skott i tät följd. Morelius såg mynningsflammorna. Offret föll ihop. Gärningsmannen stoppade handen i fickan, retirerade lugnt och försvann in i gränden Tunnelgatan österut.

Händelseförloppet fotograferat från **Inge Morelius** position.